

N^{RO}: 97.

GAZETA RZĄDOWA.

DZIEŃ 9. PAZDZIERNIKA ROKU 1794.

SESSYA RADY NAYWYZZSZEY
NARODOWEY.

Dnia 6. Października.

Prezydencya Obywatela Wawrzeńca
Wojasda.

Wydział skarbu odebrał zalecenie, ażeby dla osób, kancelaryą główną Rady N. składających, złt: 3.466. gr: 20. za miesiąc Wrześień, wypłacił; i takową summę co miesiąc *decursivè* na też potrzebę z narodowej kassy wydawał.

Zadanie wydziału instrukcyi, aby summa 53.786. gr: 16. z funduszu edukacyi na potrzeby wojenne zajęta, do kassy tegoż wydziału zwróconą była, odeślana do wydziału skarbu po roztrząsanie i przyniesienie opinii.

Memoryały: 1szy, obywatelki *Polskiej*, względem nieodmienienia ich stancyi w koszarach, do wydziału potrzeb wojskowych: 2gi, *Pawła Casafopra*, żądającego pozwolenia wyjazdu do *Włoch*, dla objęcia tam sukcesyi na niego spadłej, i wydania mu paszportu bez opłaty: 3ci, Obywatela *Stanisława Paczowskiego*: 4ty, *Jana Ożeska*, z żoną i dziećmi, wyjazdu do *Galicji* żądających, do wydziału bezpieczeństwa; a obywatela *Duchnowskiego*, proszącego o umieszczenie siebie na jakiej funkcyi, do deputacyi ratunkowej po przyniesienie opinii odeślana Rada.

Superintendent składów solnych cesarskich, *de Bouelino*, żądający paszportu, odeślany został do wydziałów żywności i skarbu, stosownie do rezolucy, pod dniem 4. i 12. zeszłego miesiąca zapadłych.

Obywatel *Sosnowski*, pełnomocnik do ziemi *Stężyckiej*, uczynił rapport o nadestanych kozuchach, sukmanach, botach i kozulach; który oddała Rada wydziałowi potrzeb wojennych, końcem odebrania rzeczonych efektów.

Na memoriał obywatela *Czarnka* żądającego opłaty za niejęcie składu na sol *Pruską*; odpowiedziała Rada: iż w ządaniu swoim od kompanii *Pruskiej anticipativè* był zaspokoiony, iako to rezolucya wydziału żywności wskazuje; a jeżeli budowla, na rzeczony skład przeznaczona, przez kommissyą porządkową ziemi *Łomżyńskiej* (jak obywatel *Czarnek* twierdzi) zamknięta dotąd była; tedy Rada dała moc obywatelowi *Czarnkowi* udać się do rzeczoney kommissyi, ażeby mu ją natychmiast oddała.

Na przełożenie wydziału potrzeb wojskowych, zaleciła Rada wydziałowi skarbu, ażeby do kassy inwalidów złt: pięć tysięcy z kassy narodowej wydać nakazał.

Sessya solwowana na dzień następujący, na godzinę 11. z rana.

R A P P O R T

Generała Maiora Kołyski,
d. 7. Października 1794. roku.

Wyśłany wczoraj patrol z 20. ludzi z poruczaikiem Hoholem, przeszedł Bzurę, wpadł na placówkę nieprzyjacielską 40. konną, 4. z bronią i z końmi zabrał, kilku ubił, kilkunastu zranił, reszta uciekła. Nasz towarzysz, którego gałęź z konia zrzuciła, dostał się w niewolę i 2. szeregowych mamy ranionych. Dystryngwował się podporucznik Chmielewski, towarzysz Krasuski i Tarnowski, wachmistrz Grodzicki, żołnierz Moszyński.

R A P P O R T

Obywatela Piaseckiego Rotmistrza z brygady Małalińskiego, z Leszna dnia 7. Października 1794. roku.

Kommenderowany z Trzemeszna ku Warszawie w 7. koni tylko, spotkałem za Gąbinem 24. huzarów gemeynów i officerów, wpadłem na nich raptownie, 2. trupem padło, jeden zabrany, reszta uciekła. Dowiaduję się od zabranego huzara, że z Kamionny do Tokar, dla zabrania kasły solney, wysłani byli; wracam się nazad, i 7580. złotych zabieram. Powtórnie za Gąbinem pod wsią Lipieńskiem, spotykam patrol z 15. huzarów, i 1. officera. Ci postrzeższy proporce z kitayką, uciekać zaczęli ku Osmolinu. Goniemy ich z wrzaskiem, 1. na śmierć skłóty, 4. mocno zranionych, i zabranych, których uwieść nie mogąc, zostawiłem w Gąbinie, z rozkazem iak nayspilniejszego opatrywania i leczenia. Officer 3. razy pchnięty, trzech huzarów skłótych, 1. cięty, i reszta zdrowych uciekła ku Łowiczowi. Goniąc blisko półtóry mili, zmęczyliśmy konie; inaczej, wszystkich byśmy schwytali. Koni zdobytych mam siedm. Nasz towarzysz Dąbski w głowę, i szeregowy 1. lekko w rękę cięty. Łasami szedłem pod Kamionnę; i wśród nieprzyjaciół między Zukowem i Witkowicami, Bzurę szczęśliwie przeszedłem. Mam teraz 25. konnych i 4. pieszych.

Dystryngwował się, Tomasz Sadowski, Jan Piasecki, Grodzicki, Dąbski i Bolechowski, towarzystwo z brygady Małalińskiego.

L I S T

Zamykający w sobie okoliczności powstania Województwa Poznańskiego, d. 27. Września 1794. roku.

Czytając w piśmach publicznych mylne po większej części doniesienia o powstaniu Wielkopolskim, dokładniejszą o nim wiadomość, iako od początku insurrekcyi, iey działaniom przytomny, publiczności udzielam.

Obywatele Wielkopolscy, zagarnieni zdradą i przemocą chytrego fasyda, pod iarzmę iego panowania, cieszyli zawsze swą niedolę nadzieją, że im przeciwie Opatrzność poda kiedyś pomyslną do powstania porę. Z uczuciem więc nayszywszej radości, powzięli wiadomość o Krakowskiej insurrekcyi pod naczelnictwem Tadeusza Kościuszki. Odtąd iedna była chęć wszystkich dobrze myślących, aby się iak nayszybciej uzbroić i złączyć z bracią, walczącemi przeciwko tyranom o ziemię i swobody oyczyste. Ani zdolały ich utrudzić pochlebne obietnice despoty, wystawiające nayszywszą pomyslności spokojnym poddanym, ani utralżyć furwogroźby kar wymierzonych przeciwko tym, którzyby zapragnęli wolności. Mimo nayszywszej ostrożności rządu, który wszystkie niemal posiedzenia obywatelskie szpiegami obsadził, znaleźli dobrze myślący sposobność porozumienia się i umówienia się o śródkach, w celu przywiedzenia swych zamyśłów do skutku.

Jakoż po kilkokrotnych zjazdach do domów prywatnych, dnia 21. Sierpnia, obywatele województwa Poznańskiego, liczniej się zgromadziwszy, przedsięwzięli iednomyślnie wszyscy, iuż dłużej nie odwlekać powstania; owszem tenże zjazd za początek związku swego mieć postanowili. Przytomni w ów czas byli obywatele: Hippolit Rogaliński, Józef Niemcewski, Antoni Głiszczynski, Józef Miskowski, Antoni Wyganowski, Hieronim

Jaraczewski, Woyciech Sadowski, Sebastian Bienkowski, Nereusz i Bonawentura Kaczorowski, Piotr Zaremba, Jan Zembrzuski, i innych wielu. W szczipie jednak jeszcze będąc liczbie, zaczęli nie mogli nieprzyjaciela, włędzie prawie w pobliżności kommandy swe mającego. Pierwszy swój oboz założyli pod Szremem, gdzie magazyn Pruski, do sta tysięcy zł: wartujący, zabrali. Dopiero dnia 24. tegoż miesiąca, zebrawszy siły zbrojne do 600. głów, stanęli pod Rąbiniem; tam spisali formalny akces do insurekcyi Krakowskiej, osoby do kommissyi porządkowej i sądu kryminalnego wybrali. Po czym akt cały w kale obozowym był przeczytany; przysięgi na posłuszeństwo władzom krainowym, przez insurekcyą postanowionym, wykonane zostały. W niedostatku zaś kasy publicznej, każdy na początkowe potrzeby powstania, złożył ofiarę, jaką mu w ów czas złożyć możność dozwalała.

Z pod Rąbina siła zbrojna udała się do Szmigła; gdzie mieszkańcy, mimo związków języka i wyznania, które ich łączyć z nieprzyjacielem zdawały się, ogłoszenie powstania namiętnie przyjęli, i broń, jaką mieć kto mógł, złożyli. Zmątnął posłali pod Racą, niedaleko Kościan; gdzie doszła ich wiadomość, że do Kościan Prusacy, w liczbie 400. piechoty i 200. jazdy, z kommandy generała Mansfety przybyli, i na dwie części rozdzielili się; jedna stała w samym mieście, druga na gościńcu. Na tę uderzyć nasi determinowali się; iakoż nasze pikinierzy, w liczbie 120. wpadli na nich z takim impetem, że zaraz szyki karabinierom i iegrom połamali, ludzi 30. ubili, i cały ekwipaż generała Mansfety zabrali. Ale postrzegając, że śluby sukurs Pruski z armatami nadchodzi, pod wieś Mchy retyrowali się.

Woytko t. ż insurekcyjne, dotąd z samych strzelców, pikinierów i kossynierów złożone, z przybywających co raz więcej ochotników wzrastać poczęło, i dopiero w Słupcy z korpusem obywatela G. L. Madalińskiego złączyło się.

Województwo Gnieźnieńskie dnia 22. w Gnieźnie, województwo Kaliskie dnia 24. w Pyzdrach, i w tymże czasie województwo Brzeskie - Kutawskie powstało.

Kommissya Porządkowa Województwa Poznańskiego.

Celestyn Sokolnicki, Józef Jaraczewski, Hipolit Rogaliński, Ant: Wyganowski, Ant: Gliszczynski, Jan Zembrzuski, Józef Szczaniecki, Piotr Zaremba, Ludwik Neopold, Xiądz Szmigielski Ewangelik, Ignacy Kurowski, Heron; Jaraczewski, Stanisław Mycielski.

Sąd Kryminalny Województwa Poznańskiego.

Woyc: Węgorzewski, Józef Miaskowski, Nereusz Kaczorowski, Woyc: Sadowski, Bonaw: Kaczorowski, Faustyn Zakrzewski, Eustachi Kowalski, Ignacy Wilczyński, Wit Pomorski, Antoni Zoltowski.

Nie mogę tu opuścić pięknego przykładu, owej nieporuszoney odwagi żołnierza, powinność swą czyniącego, jaką okazali dwaj kossynierowie w Gnieźnie. Przy zabranyim magazynie Pruskim, postawiono dwóch kossynierów, i oraz ich nauczono, że nikogo puszczać, nikomu ustępować nie mają, i że przeciwko nieprzyjacielowi bronić powinni, chociażby życie utracić mieli. W tym, za niespodziewanym nadejściem Prusaków, nasi tak śpiesznie z miasta musieli uchodzić, że owych dwóch z warty seciągnąć czasu nawet nie było. Zastali ich więc Prusacy na miejscu, i zaraz im ustąpić kazali, ale ci odpowiedzieli, że nie ustąpią, póki im komenda Polska nie każe; a gdy ich gwałtem odpychać chcieli, bronili się mężnie swemi kofami pęty, póki od ognia kilka razy do nich danego, na placu nie legli.

Dan w Gnieźnie, dnia 27. Września, 1794. roku.

Reszta Uchwały względem Obywatelów bawiących się za granicą, a przez to usuwających się od pospolitej obrony.

6to. Rada najwyższa zaleca iak najwyższej kommisjiom porządkowym, ażeby, w przeciągu czterech niedziel od daty ogłoszenia, sporządziły listę, każda w swoim obrębie: 1mo. Obywatelów przed powstaniem z kraju wyślęcych. 2do. Wyślęcych po powstaniu bez pozwolenia rządu. 3to. Za pozwoleniem do czasu zamierzonego. 4to. Bez czasu zamierzonego. I takowe listy w Koronie do wydziału bezpieczeństwa w Radzie najwyższej; w Litwie zaś do deputacyi centralney przesłane być mają. Równaż listę wydział bezpieczeństwa deputacyi pałpotowej wygotować zaleci.

7mo. Po odebraniu takowych list, wydział bezpieczeństwa doniesie Radzie o uchybiających przepisom teraźniejszym; a Rada stosownie do przypadku, wyda swoje względem ich intrat wydziałowi skarbu zalecenie.

8vo. Ustanowienie kary na obywatelów, na wyznaczony termin niniejszym uniwersałem do kraju niepowracających, rozciągać się będzie i do tych, którzy majątkow nieruchomych w Polsce nie posiadają. Dla czego Rada najwyższa deklaruje, iż po ogłoszeniu listy nieposłusznych, wydział skarbowy wyda obwieszczenie do wszystkich, u którychby summy przez wyieżdżających, lub iakiekolwiek sprzęty, bądź sposobem depozytu zostawione, bądź im pożyczone były, iż te właścicielom onych, ani oddane, ani płacone być nie mają, lecz owszem wydziałowi skarbu niezwłocznie doniesione; a to pod karą na tających lub niedonoszących, zapłaenia w dwójnasób takiey summy, iakąby przed rządem utuli, lub właścicielom oddać wazyli się.

9no. Rada najwyższa obowięzuie wszystkie kommisje porządkowe, aby te za-

lecily, pod furową z osób odpowiedzialnością, wszystkim ekonomom, pienipotentom, lub kommisarzom nieprzytomnych obywatelów, uwiadomić o niniejszym rozporządzeniu rządu krajowego tych, u których w służbie zostają. Oprócz tego wydział porządku w Radzie najwyższej uniwersałem do gazet poda, kommisjom wszystkim rozesłać; a kommisje z samobon go czytać, i wszędzie publikować zalecą.

Dan w Warszawie na sesyi Rady,
dnia 4. miesiąca Października, 1794. R.

W. Woskilo Prezydujący.

T. Czech Rady Najwyższej Narodowej Sekretarz.

DONIESIENIA.

Pewnemu obywatelowi na dniu trzecim miesiąca tego, pugillares duży Angielski z muncetami skarbowemi, ośmą obywatelom: Chrzanowskiemu, Jerowskiemu, Szarewiczowi, xiedzu Balcwiczowi, Łoskiemu, Hoppen, Teofilowi i Stanisławowi Szymanowskiemu służącemi, tudzież z innemi dokumentami i kwitami przypadkiem zginał. Ktoby zatym takowy pugillares znalazł, niech się raczy referować do kanteru gazety rządowej, a przyzwolta z wdzięcznością odbierze nadgodę.

Dnia 6. tego miesiąca, z mennicy idąc zgubiono cettel na sumę złt: pol: 491. gr: 12. z imieniem Leuka Mośkowicza, ktoby takowy znalazł papier, ma się udać do mennicy, a przyzwolta odbierze nadgodę.

W numerze 95. na karcie 386. w wierszu 32. gazety rządowej, zamiast: obywatel *de Tylli* nauczyciel w dozorze, czytać: nauczyciel w dozorze obywatela *de Tylliego*.